

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MUNINN

Nr. 4

1. November 1936

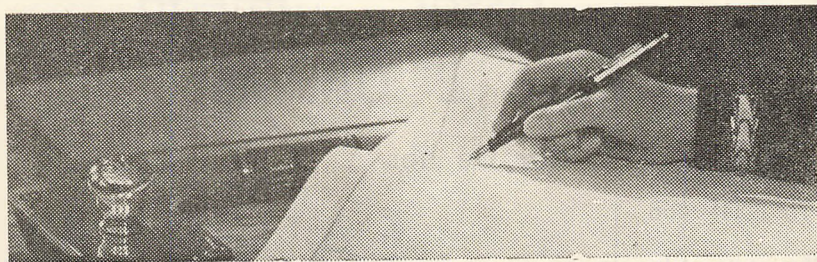
1. Aargang

Ungdommen i Dag.

For Efterkrigstidens Ungdom staar Tiden før Verdenskrigen allerede som taaget Fortid, som en barnlig Uskyldstilstand. Dengang var der endnu noget, der hed Tro. Man troede paa Kulturen, paa Fremskridtet, paa Menneskeandens altbetvingende Magt, og man levede i en naiv Begejstringsrus over dens storslaaede Frembringelser. I de fire frygtelige Aar, da Verden stod i Brand, væltedes Kulturoptimismens skrøbelige Korthus, og mens man svælgede i taabelige Fraser om „Krig mod Krig“, laa dybt i Folkenes Bevidsthed Følelsen af, at noget var bristet, som aldrig kunde heles igen. Dette ubegribelige, rædselsfulde, vi kalder Verdenskrigen, havde berøvet os Troen paa Kulturen. Og saa var det kun Begyndelsen. Under Krigen havde man dog Haabet. Det brast i selve Fredsslutningen. I denne Fred, Nationalhadets og Hævnlystens Triumf, laa Spiren til den næste Krig. Og siden har Snebolden rullet, vokset sig stadig større, Krigspsykosen rider atter Verden, Fremtiden staar truende og skæbnsvanger.

Er det da noget Under, at Ungdommen i vore Dage er kulturpessimistisk? Det er denne Ungdom, der er Fremtiden, den, der skal bære

Verden frem og bygge den ny Tid op. Javel; men naar den nu intet har at bygge med? Den har lært at tvivle paa alt og tro paa intet. Den hader det gamle og er skeptisk overfor det nye. Den lader sig ikke begejstre, thi Desillusionens kolde Skepsis vil kvæle Begejstringens Ild. Den er rodløs, og uden Rod i Fortiden kan ingen Fremtid gro. Altsammen, fordi dens Tro paa Menneskeanden er bristet. Mennesketanken er fri, dens Muligheder uendelige, men dens Evner svarer ikke hertil. Mennesket har overgaaet sig selv. Resultatet er en haabløs Slægt, en Ungdom uden Holdepunkter. Jeg tror, at den moderne Ungdom inderst inde sukker efter Autoritetstro — hellere det end Haabløshed — efter noget positivt at holde sig til. Og hvorfra skal vi faa det? Skolen kan ikke give os det, den er objektiv, neutral, gyser af Skræk for at komme til at paavirke i en bestemt Retning, at være positiv. Den rækker os de tørre Fakta: Værsgod, dan Jer selv en Livsanskuelse! Ja, men det er jo netop det fortvivlede. Vi kan ikke hitte Rede i det Virvar af „Sandheder“, vi konfronteres med. Hvor vilde det være ligetil, hvis man som i gamle Dage ikke havde anden Værdimaaler end Religionen. For det er godt nok med den frie Tanke; men hvad hjælper det, naar den dog

Vi tilbyder Dem som Reklame

at rense og justere Deres Fyldepen for 50 Øre. Gummisække og Opretninger foretages i Løbet af en halv Time. De behøver altsaa ikke at undvære Pennen, og Prisen er uden Konkurrence.

Husk! Gælder det Fyldepenne, saa gaa til

Skoleboghandelen.

er afmægtig. Den har gjort os til Tvivlere og Skeptikere til Hobe, og paa Tvivl og Skepsis kan vi ikke bygge vort Liv.

-r.

Efteraar.

Ude paa Marken staar en Valmue. Dens Blomster er forlængst visnet og borte. De stive, graa, saftløse Stængler med Frøhuset foroven er tilbage. Vinden farer hen over Jorden, river Blade af Træer og Buske og faar Valmuens Stængler til at ryste, de er lige ved at knække. Men for hvert Vindpust, for hvert Angreb fra Vinden flyver Valmuens Frø ud og spredes. Valmuens Stængler holder sig, til alle Frø er borte - saa falder de. De har gjort deres Gerning.

Inde i et tæt Krat sidder en Fugl. Dens Fjerdragt er forpjusket og den formaar ikke længere at holde Hovedet oprejst. Den skal til at dø. Ude paa Marken omkring den flyver unge, raske Fugle omkring. I store Flokke samler de sig. Snart skal de ud paa den lange Rejse mod Syd. Fuglen inde i Krattet ser efter dem. Aldrig mere skal den ud paa den lange, lange Fart; men blandt de mange unge Fugle, der nu samles, der findes nogle af dens Unger. Dem, den sammen med sin Mage har slæbt Føde sammen til hele Sommeren. Mens de flyver bort fra de kolde Lande, maa den dø. Den har gjort sit Livs Gerning.

I en Stue sidder en gammel Mand med sin Kone. I snart 50 Aar har de været gift. 50 Aar fulde af Slid og Slæb, Sorger og Bekymringer, men ogsaa fulde af Lykke. Dejlige Børn har de set gro op, blive voksne og selv sætte Bo. De gamles Øjne ser hen

paa Væggen, hvor Billederne af deres Børn hænger. De ser paa dem og smiler et Smil, der gemmer saa uendelig megen Kærlighed, Ømhed og Vemod. Snart er de borte; men:

Lad falme, lad visne, lad dø,
end myldrer der Liv i de spirende Frø.

Th. B. Bolvig.

Selvmord.

Det lader til at være en udbredt Mening, at Selvmord er Fejghed. Det er det ikke. Man siger saa foragteligt, »det er at stikke a' fra det hele.« Javel, man bliver fri for det nuværende, men der skal dog et vist Mod til at kaste alle Broer af og begive sig ud i det ukendte.

Jeg forstaar, at man kan faa Lyst til at forsvinde, naar alt og alle synes at svigte, men derfor vil jeg ikke forsvare Selvmord - set under eet. Hvem har lovet Menneskene, at Livet skulde være lutter Lykke? Det er kun noget, de selv har bildt sig ind; de gaar hen og bliver dødsens fortvivlede, naar de opdager, at det kun var en Drøm, og tror til Gengæld, at alt er evig Ulykke, og saa opgiver de det hele.

I Virkeligheden er Livet lidt af hvert, baade Sorg og Lykke, og hvert enkelt Menneskes »Livslykke« afhænger fuldkommen af dets egen Indstilling til det, der møder det.

Gaa dog ikke og grubl jer til Døde over Livets Besværligheder; lad være at præke Overkynisme og jamrende Pessimisme; lad være at sætte Himmel og Jord i Bevægelse ved at diskutere, hvorvidt man har Lov at dø for egen Regning eller ej! Lær hellere at leve, aabn Øjnene for, hvad Livet har ogsaa af Glæder.

Emma Fischer.

Idet vi takker for Indlæggene og den Interesse, man har vist for Emnet, afsluttes denne Diskussion fra Redaktionens Side.

Aaben 7-23

ØNSKER DE

Ingen
Drikke-
penge!

Leverer
overalt!

en herlig Forfrisk-
ning, bør De besøge

Ice Cream Bar'en,
Vesterg. 16 - Tlf. 468

Byens eneste Specialforretning i ls.

„Tissot“, „Omega“

og „B“-Uhrene

faar De hos

LAURS BAK

Lidt om Lektier – Efteraar – og andet.

Hvis man en Dag ikke har lært sin Lektie og bli'r skældt ud, og man stammende begynder: »Jeg troede, at . . .«, saa faar man slet ikke Lov til at udvikle, hvad det var, man troede. Man bliver brutalt afbrudt: »De skal aldeles ikke tro, tænke, mene eller antage, De skal vide.« Naa ja, saa tier man stille. Der var engang en klog Mand, som sagde: »Intet Menneske har vidst, og ingen skal vide noget med Sikkerhed.« – Men det siger man ikke til en Lærer.

Naar man en solgylden Eftermiddag i Oktober staar paa en lille Baadebro nede ved Langsø og bag ved har den tusindfarvede Efteraarsskov med de skrigende Krager og alt det andet, som man ser og føler uden at kunne udtrykke, og man paa den anden Side har en Række spredte, hvide Huse, store Marker, som veksler med Lyngbakker og en Klat Træer hist og her, og naar den matte Oktobersol, som hænger fast paa en tindrende blaa Himmel, kaster sine Straaler ned over det hele, saa har man nu ikke saa'n særlig Lyst til at lære Lektier. – Jeg mener, det er ikke saadan, at det ligefrem brænder i hele Kroppen for at faa begyndt.

Hvis man forestiller sig, at man sidder oppe paa en af de smaa, hvide Skyer med en Mådkurv og en Kasse Øl (poetisk Realisme) og sejler ganske langsomt hen over det hele, saa gaar Tiden hurtigt – altfor hurtigt.

Det lyder maaske vanvittigt, men har De aldrig haft Lyst til at komme op og pille ved Solen for at se, hvorledes den saa ud indeni – det har jeg nemlig.

Folk, der læser dette, kan maaske bedre forstaa det, naar jeg tilstaar, at min største

Fornøjelse er at lege med Byggeklodser, for saa gaar de vel ud fra, at jeg maa være lidt til en Side.

Men tænk Dem nu at sejle afsted paa Skyen højt, højt oppe over denne smaaborgerlige Jammerklode med 22 Knob i Timen.

Er man kommet saa langt ud i Fantasien, saa opgiver man simpelthen at gaa hjem og sætte en tysk eller engelsk Stil over Gassen.

Skulde man være kommet hjem forinden og ha' vovet sig ud paa en for en selv hidtil ubetraadt Sti i Videnskabens taagede Ødemark, og man saa pludselig hører en ensom Cello i Radioen, som tillader sig at spille Schumanns Traumerei paa en saa vidunderlig Maade, at man faar Gaaselhud over hele Kroppen, saa burde man lukke for Radioen – men man gør det ikke. – Saa'n er der saa meget!

Le revêur.

Hvorfor gaar man i Gymnasium?

Dette Spørgsmaal fik vi i 1. G. som Titel paa en Stil (den blev dog efter nogen Talen frem og tilbage byttet med en anden).

Jeg beklager imidlertid, at Emnet faldt bort, idet jeg udmærket kunde have tænkt mig at omstøde et af Adjunkt Bertelsens Synspunkter med Hensyn til Piger i den Retning. Efter det fremgik det, at han mente, vi Piger gik i Gymnasium for Tidsfordriv og for Høns Skyld.

Jeg tror, det er et Faatal af mine Pige-kammerater, der vilde lade det sidde paa sig. (Jeg vil i alle Tilfælde ikke).

Jeg vil derimod holde paa, at det er saa mange Gange vigtigere for en Pige at have en Studentereksamen end for en Dreng.

Man siger nok, at en Dreng og en Pige

Det er klart,

|| jeg kan byde Dem det bedste, jeg har Eneforhandling i Plader for:

|| Sin Herres Stemme, Columbia, Rex og Crown.

Radio. – Grammofoner. – Foto.

Hj. Skafte, Søndergade 4.
Telefon 1000.

Prøv vort lækre

Wienerbrød

R. Bøgebjerg Pedersen,

Skoletorvet. — Telefon 1163.

kan blive det samme nu om Dage; ja, det gælder maaske i Teorien, men ikke i Praksis. Drengen kan med en Realeksamen eller IV Mellemskoleeksamen komme ud i Handelslære af den ene eller anden Art. Det kan en Pige maaske ogsaa, men først med en Studentereksamen, ellers driver hun det bare aldrig længere end til en Kontorplads; og her er Konkurrencen til Gengæld saa stor, at en Studentereksamen er nødvendig.

En anden vigtig Kendsgerning er den, at Forholdet mellem en ung Piges og en ung Mands Ydeevne i det praktiske i 15-16 Aars Alderen er saa stort til Fordel for den unge Mand.

Selvfølgelig — alt dette uden at tage Hensyn til det huslige, som mange jo dog desværre ikke kan leve af et helt Liv (selv om de egner sig til det). Det er da ogsaa temmelig vigtigt at tænke paa, at den unge Piges Stilling her i Livet ikke altid kan blive Husfruens eller Moderens; men at hun maaske et helt Liv igennem skal klare sig selv.

Bille.

Friedrich Nietzsche.

Sluttet.

Nietzsche saa ned paa Demokratiet med største Foragt. Han vilde skabe en ny Aristokratisme, »Aristokratisk Radikalisme«, som Georg Brandes kaldte det. Georg Brandes var den, der henledte Europas Opmærksomhed paa Nietzsche ved sin berømte Artikel »Aristokratisk Radikalisme«. Det var ogsaa denne Artikel, der fremkaldte den berømte »Nietzsche-Fejde« mellem Georg Brandes og Harald Høffding, idet Høffding straks svarede med en Artikel ved Navn »Demokratisk Radikalisme«. Høffding tilhørte nemlig Positiverne, Stuart Mill og Bentham, hvis Devise var: »Den størst mulige Lykke for det

størst mulige Antal«, i sin filosofiske Verdensanskuelse.

Victor Andreassen.

Man siger —

At hvis nogen vil klage over »Muninn«, skal de bare sige det til Redaktionen; den løber nemlig aldrig med Sladder.

At »Sandalmagernes Gade« kunde ha' været lidt bedre, men der er ingen Grund til at græde over »Spildt Mælk«.

At med Hensyn til Operaen »To-sca« ved man endnu ikke, hvad det er, de to-ska' - men noget ska' de vel.

At der som Indledning til »Dansk Forfatterforbunds« sidste Aarsfest blev spillet »Plagiatorenes Indtogsmarch«.

At det sidste Fund inden for Arkæologien er Carnegie-Fondet.

At »Muninn«s Redaktør for Fremtiden vil holde sin Fødselsdag paa »Mortens Aften«.

At Udtrykket »dødt Løb« kan forklares saaledes: Det er, naar at Birthe Hansen har travlt.

At Eleverne klager over, at de til Reformationsfesten ikke fik serveret »Lutter«-Lagkage.

Frå Skolen.

Torsdag den 29. Oktober afholdtes en Diskussionsaften med indledende Foredrag af Merete Granzow om »Skolen og Livet«.

Vandreudstillingen er kommet hertil, og vi har Lejlighed til at bese de mange Billeder. I Dag holder Professor Andersen sit Foredrag til Forklaring af Kunsten. Vi opfordrer Læserne til at fremkomme med deres Mening desangaaende her i Bladet.

Bidrag til næste Nr. modtages indtil den 10. Nov.

Udgivet af Gymnasieforeningen »Huginn«.
Formand: Jytte Buchter. Kasserer Ejner Sørensen.
Ansvarshavende Redaktør: Erling Mortensen.
Trykt i Phoenix-Trykkeriet, Søndergade 2, Silkeborg.

Specialitet:
Smart Konfektion.
KELSTRUP
SILKEBORG
London
Herre Magasin

De gaar aldrig forgæves
efter

Vi har netop den
Sko. De søger . .

SKOTØJ

naar De søger den Forretning, der har
det største Udvalg — mindste Priser.

Magnus Theibel,
Søndergade. Telefon 586.